

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 219

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 mai 2000

SUMAR

Nr.		Pagina
LEGI ȘI DECRETE		
78.	— Lege pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.....	1-4
154.	— Decret privind promulgarea Legii pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.....	5
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
382.	— Hotărâre privind reorganizarea Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională	5-8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică următoarelor persoane:

a) care exercită o funcție publică, indiferent de modul în care au fost învestite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice;

b) care îndeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;

c) care exercită atribuții de control, potrivit legii;

d) care acordă asistență specializată unităților prevăzute la lit. a) și b), în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența;

e) care, indiferent de calitatea lor, realizează, controlează sau acordă asistență specializată, în măsura în care participă

la luarea deciziilor sau le pot influența, cu privire la: operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale;

f) care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat, într-o organizație patronală ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație;

g) alte persoane fizice decât cele prevăzute la lit. a)—f), în condițiile prevăzute de lege.

CAPITOLUL II

Reguli speciale de comportament privind anumite categorii de persoane, în scopul prevenirii faptelor de corupție

Art. 2. — Persoanele prevăzute la art. 1 sunt obligate să îndeplinească îndatoririle ce le revin din exercitarea funcțiilor, atribuțiilor sau însărcinărilor în mod corect și cu respectarea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională, și să asigure ocrotirea și realizarea drepturilor și intereselor legitime ale

cețetenilor, fără să se folosească de funcțiile, atribuțiile ori însărcinările primite, pentru dobândirea pentru ele sau pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Art. 3. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 lit. a), precum și persoanele care dețin o funcție de conducere, de la directori inclusiv, în sus, în cadrul regiilor autonome, companiilor naționale, societăților naționale, societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de privatizare, Băncii Naționale a României, băncilor la care statul este acționar majoritar, au obligația să își declare averea în condițiile prevăzute de Legea nr. 115/1996 privind declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere.

(2) Nedepunerea declarației de avere de către persoanele prevăzute la alin. (1) atrage declanșarea din oficiu a procedurii de control al averii în condițiile Legii nr. 115/1996.

Art. 4. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 lit. a) și c) au obligația să declare, în termen de 30 de zile de la primire, orice donație directă ori indirectă sau daruri manuale primite în legătură cu exercitarea funcțiilor sau atribuțiilor lor, cu excepția celor care au o valoare simbolică.

(2) Dispozițiile Legii nr. 115/1996 referitoare la modalitatea depunerii declarației de avere se aplică în mod corespunzător și în cazul prevăzut la alin. (1).

CAPITOLUL III

Infrațiuni

SECȚIUNEA 1

Categoriile de infracțiuni

Art. 5. — (1) În înțelesul prezentei legi, sunt *infracțiuni de corupție* infracțiunile prevăzute la art. 254—257 din Codul penal, precum și infracțiunile prevăzute în legi speciale, ca modalități specifice ale infracțiunilor prevăzute la art. 254—257 din Codul penal, în funcție de calitatea persoanelor care săvârșesc sau față de care se săvârșesc faptele ori în raport cu sectoarele de activitate unde acestea se comit.

(2) În înțelesul prezentei legi, sunt *infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție* infracțiunile prevăzute la art. 10—13.

(3) Prevederile prezentei legi sunt aplicabile și infracțiunilor menționate la art. 17, care sunt în legătură directă cu infracțiunile de corupție sau cu cele asimilate acestora.

SECȚIUNEA a 2-a

Infrațiuni de corupție

Art. 6. — Infracțiunile de luare de mită — prevăzută la art. 254 din Codul penal, de dare de mită — prevăzută la art. 255 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite — prevăzută la art. 256 din Codul penal și de trafic de influență — prevăzută la art. 257 din Codul penal se pedepsesc potrivit acelor texte de lege.

Art. 7. — (1) Fapta de luare de mită, prevăzută la art. 254 din Codul penal, dacă a fost săvârșită de o persoană care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 254 alin. 2 din Codul penal privind săvârșirea infracțiunii de către un funcționar cu atribuții de control.

(2) Fapta de dare de mită săvârșită față de una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) sau față de un funcționar cu atribuții de control se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 255 din Codul penal, al cărei maxim se majorează cu 2 ani.

(3) Infracțiunile de primire de foloase necuvenite și trafic de influență, dacă au fost săvârșite de una dintre persoanele menționate la alin. (1) și (2), se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 256 din Codul penal, respectiv la art. 257 din Codul penal, al cărei maxim se majorează cu 2 ani.

Art. 8. — Prevederile art. 254—257 din Codul penal se aplică și managerilor, directorilor, administratorilor și cenzorilor societăților comerciale, companiilor și societăților naționale, ai regiilor autonome și ai oricărui alți agenți economici.

Art. 9. — În cazul infracțiunilor prevăzute în prezenta secțiune, dacă sunt săvârșite în interesul unei organizații, asociații sau grupări criminale ori al unuia dintre membrii acesteia sau pentru a influența negocierile tranzacțiilor comerciale internaționale ori schimburile sau investițiile internaționale, maximul pedepsei prevăzute de lege pentru aceste infracțiuni se majorează cu 5 ani.

SECȚIUNEA a 3-a

Infrațiuni asimilate infracțiunilor de corupție

Art. 10. — Sunt pedepsite cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite:

a) stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate, față de valoarea comercială reală, a bunurilor aparținând agenților economici la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare sau cu ocazia unei tranzacții comerciale, ori a bunurilor aparținând autorităților publice sau instituțiilor publice, în cadrul unei acțiuni de vânzare a acestora, săvârșită de cei care au atribuții de conducere, de administrare sau de gestionare;

b) acordarea de credite sau de subvenții cu încălcarea legii sau a normelor de creditare, a destinațiilor contractate ale creditelor sau subvențiilor ori neurmărirea creditelor restante;

c) utilizarea creditelor sau a subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate.

Art. 11. — (1) Fapta persoanei care, în virtutea funcției, a atribuției ori a însărcinării primite, are sarcina de a supraveghea, de a controla sau de a lichida un agent economic privat, de a îndeplini pentru acesta vreo însărcinare, de a intermedia sau de a înlesni efectuarea unor operațiuni comerciale sau financiare de către agentul economic privat ori de a participa cu capital la un asemenea agent economic, dacă fapta este de natură a-i aduce direct sau indirect foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârșită într-un interval de 5 ani de la încetarea funcției, atribuției ori însărcinării, aceasta se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 12. — Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite:

a) efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale;

b) folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații.

Art. 13. — Fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație și care, în virtutea influenței ori autorității sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 14. — Dacă faptele prevăzute la art. 12 și 13 sunt săvârșite în condițiile art. 9, maximul pedepsei prevăzute de lege se majorează cu 3 ani.

Art. 15. — Tentativa la infracțiunile prevăzute în prezenta secțiune se pedepsește.

Art. 16. — Dacă faptele prevăzute în prezenta secțiune constituie, potrivit Codului penal sau unor legi speciale, infracțiuni mai grave, acestea se pedepsesc în condițiile și cu sancțiunile stabilite în aceste legi.

SECȚIUNEA a 4-a

Infracțiuni în legătură directă cu infracțiunile de corupție

Art. 17. — În înțelesul prezentei legi, următoarele infracțiuni sunt în legătură directă cu infracțiunile de corupție sau cu infracțiunile asimilate acestora, prevăzute la art. 10—13:

a) tăinuirea bunurilor provenite din săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a, precum și favorizarea persoanelor care au comis o astfel de infracțiune;

b) asocierea în vederea săvârșirii unei infracțiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau la lit. a) din prezentul articol;

c) falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune;

d) abuzul în serviciu contra intereselor publice, săvârșit în realizarea scopului urmărit printr-o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a;

e) infracțiunile de spălare a banilor, prevăzute în Legea nr. 21/1999 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, atunci când banii, bunurile sau alte valori provin din săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;

f) contrabanda cu bunuri provenite din săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșită în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune;

g) infracțiunile prevăzute în Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, săvârșite în legătură cu infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;

h) infracțiunea de bancrută frauduloasă și celelalte infracțiuni prevăzute în Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în legătură cu infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;

i) traficul de stupefiante, nerespectarea regimului armelor de foc și al munițiilor, traficul de persoane în scopul practicării prostituției, săvârșite în legătură cu o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a.

Art. 18. — (1) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. a)—d) se sancționează cu pedeapsa prevăzută în Codul penal pentru aceste infracțiuni, al cărei maxim se majorează cu 2 ani.

(2) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. e) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 21/1999 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, al căror maxim se majorează cu 3 ani.

(3) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. f) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, al căror maxim se majorează, în cazul contrabandei simple, cu 3 ani, iar în cazul contrabandei calificate, cu 5 ani.

(4) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. g) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(5) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. h) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 31/1990, republicată, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(6) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. i) se sancționează, după caz, cu pedepsele prevăzute la art. 312, 279 sau 329 din Codul penal.

SECȚIUNEA a 5-a

Dispoziții comune

Art. 19. — În cazul săvârșirii infracțiunilor la care se referă prezentul capitol, banii, valorile sau orice alte bunuri care au fost date pentru a determina săvârșirea infracțiunii sau pentru a răsplăti pe infractor ori cele dobândite prin săvârșirea infracțiunii, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, se confiscă, iar dacă bunurile nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Art. 20. — În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune dintre cele prevăzute în prezentul capitol, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.

CAPITOLUL IV

Dispoziții procedurale

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 21. — (1) Infracțiunile prevăzute de prezenta lege ca infracțiuni de corupție sau ca infracțiuni asimilate acestora ori ca infracțiuni în legătură directă cu infracțiunile de corupție, dacă sunt flagrante, se urmăresc și se judecă potrivit dispozițiilor art. 465 și art. 467—479 din Codul de procedură penală.

(2) Dacă infracțiunile prevăzute la alin. (1) nu sunt flagrante, urmărirea penală și judecata se efectuează potrivit procedurii de drept comun.

Art. 22. — În cazul infracțiunilor prevăzute în secțiunea a 2-a din cap. III, urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de către procuror.

SECȚIUNEA a 2-a

Dispoziții speciale privind descoperirea și urmărirea infracțiunilor

Art. 23. — (1) Persoanele cu atribuții de control sunt obligate să înștiințeze organul de urmărire penală sau, după caz, organul de constatare a săvârșirii infracțiunilor, abilitat de lege, cu privire la orice date din care rezultă indicii că s-a efectuat o operațiune sau un act ilicit ce poate atrage răspunderea penală, potrivit prezentei legi.

(2) Persoanele cu atribuții de control sunt obligate, în cursul efectuării actului de control, să procedeze la asigurarea și conservarea urmelor infracțiunii, a corpurilor delictive și a oricăror mijloace de probă ce pot servi organelor de urmărire penală.

Art. 24. — Persoanele prevăzute la art. 1 lit. e), care cunosc operațiuni ce antrenează circulația de capitaluri sau alte activități, prevăzute la art. 1, privind sume de bani, bunuri sau alte valori ce se presupune că provin din infracțiuni de corupție sau asimilate acestora ori din infracțiuni ce au legătură cu acestea, au obligația să sesizeze organele de urmărire penală sau, după caz, organele de constatare a săvârșirii infracțiunii ori organele de control, abilitate de lege.

Art. 25. — (1) Îndeplinirea cu bună-credință a obligațiilor prevăzute la art. 23 și 24 nu constituie o încălcare a secretului profesional sau bancar și nu atrage răspunderea penală, civilă sau disciplinară.

(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) se aplică chiar dacă cercetarea sau judecarea faptelor semnalate a condus la neînceperea sau încetarea urmăririi penale ori la achitare.

(3) Sesizările anonime nu pot fi luate în considerare.

(4) Neîndeplinirea cu rea-credință a obligațiilor prevăzute la art. 23 și 24 constituie infracțiune și se pedepsesc potrivit art. 262 din Codul penal.

Art. 26. — Secretul bancar și cel profesional nu sunt opozabile organelor de urmărire penală, instanțelor de judecată sau Curții de Conturi.

Art. 27. — (1) Când sunt indicii temeinice cu privire la săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute de prezenta lege, în scopul strângerii de probe sau al identificării făptuitorului, procurorul poate să dispună pentru o durată de cel mult 30 de zile:

a) punerea sub supraveghere a conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora;

b) punerea sub supraveghere sau sub ascultare a liniilor telefonice;

c) accesul la sisteme informaționale;

d) comunicarea de acte autentice sau sub semnătură privată de documente bancare, financiare ori contabile.

(2) Pentru motive temeinice măsurile pot fi prelungite de procuror prin ordonanță motivată, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile.

(3) În cursul judecății instanța poate dispune prelungirea acestor măsuri prin încheiere motivată.

Art. 28. — (1) Se instituie, prin prezenta lege, Secția de combatere a corupției și criminalității organizate, care funcționează în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, ca structură specializată în acest domeniu la nivel național.

(2) Se instituie, de asemenea, prin prezenta lege servicii de combatere a corupției și criminalității organizate în cadrul parchetelor de pe lângă curțile de apel și birouri de combatere a corupției și criminalității organizate în cadrul parchetelor de pe lângă tribunale, ca structuri teritoriale specializate în acest domeniu. Activitatea acestor servicii și birouri este coordonată și controlată de Secția de combatere a corupției și criminalității organizate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

(3) Secția de combatere a corupției și criminalității organizate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, precum și serviciile și birourile prevăzute la alin. (2) efectuează, potrivit Codului de procedură penală și altor legi speciale, urmărirea penală privind infracțiunile de corupție prevăzute în prezenta lege, precum și infracțiunile săvârșite în condițiile crimei organizate. De asemenea, secția conduce și controlează activitățile procesuale efectuate de organele poliției și de alte organe implicate în descoperirea și urmărirea penală a acestor infracțiuni, supraveghind ca actele îndeplinite de aceste organe să fie efectuate cu respectarea dispozițiilor legale.

(4) În scopul efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infracțiunilor de corupție și a infracțiunilor asimilate acestora, prevăzute în prezenta lege, la cererea procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, organele care au competențe legale în descoperirea și urmărirea acestor infracțiuni vor delega, timp de un an, numărul necesar de persoane specializate în acest domeniu, pentru a îndeplini, sub directă conducere, supravegherea și controlul nemijlocit al procurorilor din Secția de combatere a corupției și criminalității organizate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, actele procesuale conferite de lege.

(5) Pentru clarificarea unor probleme tehnice de specialitate pot funcționa, în condițiile alin. (4), pe lângă Secția de combatere a corupției și criminalității organizate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, specialiști în domeniul financiar, bancar, vamal sau din alte asemenea domenii.

(6) Prevederile alin. (4) și (5) se aplică în mod corespunzător și în cazul structurilor specializate în domeniul corupției și criminalității organizate, care funcționează la nivel teritorial.

(7) Secția de combatere a corupției și criminalității organizate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, precum și structurile corespunzătoare teritoriale vor efectua și operațiuni de centralizare, analizare și valorificare a datelor și informațiilor deținute de ele sau primite de la celelalte organisme implicate în lupta împotriva corupției și criminalității organizate, constituindu-se în felul acesta o bancă de date în domeniul faptelor de corupție și al criminalității organizate.

(8) Structura, precum și statele de personal și de funcții ale Secției de combatere a corupției și criminalității organizate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, ale serviciilor și birourilor teritoriale specializate, se vor stabili în condițiile Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 29. — (1) Pentru judecarea infracțiunilor de corupție și a infracțiunilor asimilate acestora, prevăzute în prezenta lege, pot fi constituite complete specializate, potrivit art. 15 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Judecătorii care compun aceste complete specializate, procurorii care funcționează în cadrul Secției de combatere a corupției și criminalității organizate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, al serviciilor și birourilor teritoriale specializate, precum și persoanele prevăzute la art. 28 alin. (4), (5) și (6) vor primi, pe lângă celelalte drepturi bănești, un spor de 30% din salariul de bază.

SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții comune

Art. 30. — Hotărârea judecătorească definitivă de condamnare sau de achitare se poate publica în ziarele centrale sau, după caz, locale, menționate în hotărâre.

Art. 31. — Prevederile prezentei legi se completează, în ceea ce privește urmărirea și judecata, cu dispozițiile Codului de procedură penală.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 32. — În cazul actelor juridice încheiate cu încălcarea prevederilor prezentei legi sunt aplicabile dispozițiile art. 14—22 din Codul de procedură penală.

Art. 33. — Orice prevedere contrară prezentei legi se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 12 aprilie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION DIACONESCU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ULM NICOLAE SPINEAȘU

București, 8 mai 2000.

Nr. 78.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru prevenirea,
descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

București, 5 mai 2000.

Nr. 154.

H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E**privind reorganizarea Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2000 privind comasarea Agenției Române de Dezvoltare și a Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii cu Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și sub coordonarea directă a primului-ministru, în calitatea acestuia de președinte al Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională.

Art. 2. — Sediul central al Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională este în municipiul București, str. Poterași nr. 11, sectorul 4.

Art. 3. — (1) Domeniul de activitate al Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională îl constituie:

a) diminuarea dezechilibrelor regionale existente și stimularea dezvoltării echilibrate;

b) prevenirea producerii de noi dezechilibre;

c) stimularea înființării de noi întreprinderi și a dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii;

d) promovarea investițiilor străine și a privatizării;

e) stimularea reconstrucției zonelor defavorizate;

f) corelarea politicii de dezvoltare regională cu politicile sectoriale guvernamentale de dezvoltare, precum și de amenajare a teritoriului, conform planurilor de amenajare a teritoriului național, aprobate prin lege;

g) stimularea cooperării externe a regiunilor de dezvoltare de tip transfrontalier, interregional sau la nivelul euroregiunilor.

(2) Pentru realizarea obiectivelor din domeniul său de activitate Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională exercită următoarele funcții:

a) de strategie, prin care se asigură fundamentarea, elaborarea și aplicarea strategiei și a programelor din domeniul său de activitate;

b) de reglementare, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ necesar în vederea realizării obiectivelor și programelor din domeniul său de activitate;

c) de administrare, prin care se asigură administrarea bunurilor aflate în proprietatea publică și/sau privată din patrimoniul său, în condițiile legii;

d) de reprezentare, prin care se asigură reprezentarea pe plan intern și extern în domeniul său de activitate;

e) de autoritate de stat, prin care se asigură urmărirea aplicării reglementărilor din domeniul său de activitate, controlul respectării aplicării acestora, precum și al funcționării instituțiilor care își desfășoară activitatea sub autoritatea sau în coordonarea sa.

Art. 4. — (1) Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională are următoarele atribuții principale:

a) elaborează proiectul Planului național de dezvoltare, care conține strategia națională pentru dezvoltare regională pe baza strategiilor și planurilor regionale de dezvoltare, aprobate de consiliile pentru dezvoltare regională, și a strategiilor și programelor sectoriale ale autorităților administrației publice centrale, precum și de amenajare a teritoriului, conform planurilor de amenajare a teritoriului național, aprobate prin lege. După avizarea Planului național de dezvoltare de către Consiliul Național pentru Dezvoltare Regională, îl supune spre aprobare Guvernului și asigură, pe baza acestuia, coordonarea implementării politicii naționale de dezvoltare regională;

b) elaborează și supune spre aprobare Guvernului strategii legate de domeniul său de activitate, în conformitate cu strategia de dezvoltare economică pe termen mediu;

c) elaborează, supune spre aprobare Guvernului și implementează strategii privind întreprinderile mici și mijlocii, pe baza analizelor asupra situației acestora; avizează programele de dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii, care vor fi supuse spre aprobare Guvernului;

d) propune spre aprobare Guvernului strategia anuală de privatizare, având la bază propunerile ministerelor, ale autorităților administrației publice locale, ale altor instituții și organisme implicate în procesul de privatizare;

e) evaluează și certifică programele de restructurare a societăților comerciale la care acționarii sunt persoane fizice sau juridice, altele decât statul, și care dețin drepturi de proprietate asupra unui pachet de acțiuni reprezentând mai mult de două treimi din totalul drepturilor de vot în adunarea generală a acționarilor;

f) urmărește realizarea obiectivelor din domeniul său de activitate, pe baza studiilor și evaluărilor postprivatizare, inclusiv în cadrul activităților de cooperare externă a regiunilor de dezvoltare de tip transfrontalier, interregional sau la nivelul euroregiunilor;

g) analizează și propune Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională finanțarea programelor și proiectelor de dezvoltare regională;

h) elaborează criteriile, prioritățile și procedurile necesare în vederea finanțării programelor și proiectelor din domeniul său de activitate;

i) asigură managementul financiar și tehnic al Fondului național de dezvoltare regională, al fondurilor de tip prestructural și, după aderare, de tip structural, pentru realizarea coeziunii economice și sociale, alocate României de Uniunea Europeană, în conformitate cu Planul național de dezvoltare;

j) finanțează programele și proiectele din domeniul său de activitate prin încheierea de contracte de finanțare cu agențiile pentru dezvoltare regională și cu alte categorii de beneficiari, și urmărește realizarea acestora; derulează programe și proiecte cu finanțare externă, prin înființarea de unități de management/coordonare de proiect, potrivit legii;

k) monitorizează derularea programelor și proiectelor din domeniul său de activitate;

l) coordonează și îndrumă procesul de privatizare a societăților comerciale din turism, împreună cu Autoritatea Națională pentru Turism;

m) reprezintă Guvernul României în relația cu Uniunea Europeană și cu alte organizații internaționale în domeniul său de activitate, pentru elaborarea și implementarea de politici de coeziune economică și socială și de programe privind dezvoltarea regională;

n) colaborează cu organele de specialitate ale administrației publice centrale și cu autorități ale administrației publice locale la elaborarea politicilor sectoriale privind pregătirea privatizării companiilor/societăților naționale, precum și a societăților comerciale rezultate din reorganizarea regiilor autonome;

o) colaborează cu organizații interne sau internaționale care sprijină dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, cu camerele de comerț și industrie și cu alți reprezentanți ai mediilor de afaceri pentru elaborarea programelor din domeniul său de activitate;

p) gestionează Registrul unic al acționarilor pentru societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale a fost sau este acționar;

q) la solicitarea Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională și din proprie inițiativă asigură elaborarea de studii și analize și face recomandări privind modul de realizare a obiectivelor din domeniul său de activitate;

r) inițiază, elaborează și avizează, după caz, împreună cu alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, proiecte de acte normative și de acorduri internaționale în domeniul său de activitate;

s) avizează documentațiile pentru obținerea de credite și alte fonduri externe cu garanția statului sau cu garanții bancare pentru finanțarea de programe și proiecte specifice;

t) propune nominalizarea de către Consiliul Național pentru Dezvoltare Regională și aprobarea de către Guvern a declarării unor zone defavorizate, pe baza documentațiilor aprobate de consiliile pentru dezvoltare regională;

u) asigură secretariatul Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională;

v) informează Guvernul cu privire la volumul, originea, structura și tendințele domeniului său de activitate; elaborează materiale promoționale, studii și analize în domeniul său de activitate;

w) acordă asistență, consultanță și prestează servicii în domeniul său de activitate;

x) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege sau prin alte acte normative pentru domeniul său de activitate, precum și cele conferite expres sau care decurg din acorduri internaționale la care România este parte.

(2) Competențele Agenției Române de Dezvoltare și Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii în comisii, comitete și grupuri guvernamentale sau interministeriale sunt preluate de Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională.

(3) Secretariatul permanent al Centrului balcanic de cooperare între întreprinderile mici și mijlocii se organizează în cadrul Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională la nivel de serviciu.

(4) Pentru activitatea de prestări de servicii, de asistență tehnică și consultanță în domeniul atragerii investițiilor străine și al privatizării Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională are în subordine Oficiul de prestări servicii și editare, cu personalitate juridică, condus de un director, ale cărui cheltuieli de funcționare și de investiții se acoperă, în condițiile legii, din veniturile extrabugetare realizate de acesta.

Art. 5. — (1) Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, ajutat de 2 vicepreședinți cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a primului-ministru.

(2) Președintele Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională participă la ședințele Guvernului în calitate de invitat.

(3) Atribuțiile vicepreședinților sunt stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare, care se aprobă prin ordin al președintelui.

(4) Președintele și vicepreședinții Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională sunt salariați potrivit anexei nr. III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) Președintele Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională îndeplinește, potrivit legii, funcția de ordonator principal de credite.

(2) Președintele conduce întreaga activitate a Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională și o reprezintă în relațiile cu ministerele, cu celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu autoritățile administrației publice locale, cu alte instituții publice, cu organizații interne și internaționale și cu alte persoane juridice române sau străine, precum și în raporturile cu persoane fizice.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale președintele emite ordine și instrucțiuni.

Art. 7. — (1) Stabilirea modului de funcționare internă a Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională, continuitatea conducerii și realizarea legăturilor funcționale între structurile acesteia sunt realizate de un secretar general, ajutat de 2 secretari generali adjuncți, funcționari publici numiți de președinte în urma unui concurs sau examen, pe criterii de profesionalism.

(2) Principalele atribuții și responsabilități ale secretarului general sunt:

a) coordonează buna funcționare a compartimentelor și a activităților cu caracter funcțional din cadrul Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională și asigură legătura operativă dintre președinte și conducătorii tuturor compartimentelor din cadrul acesteia;

b) conlucrează cu Secretariatul General al Guvernului și cu secretarii generali din celelalte ministere în probleme de interes comun;

c) urmărește și asigură finalizarea actelor normative aprobate de Guvern, care au fost inițiate de Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională;

d) monitorizează și controlează elaborarea raportărilor periodice prevăzute de reglementările în vigoare;

e) asigură structura optimă și coordonează întregul personal al Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională, activitatea de elaborare a politicilor de personal și principiile directoare pentru managementul de personal din cadrul direcțiilor.

(3) Secretarul general al Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională poate îndeplini și alte însărcinări prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a acesteia ori încredințate de președinte.

(4) Atribuțiile secretarilor generali adjuncți sunt stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare, care se aprobă prin ordin al președintelui.

(5) Secretarul general și secretarii generali adjuncți ai Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională sunt salariați potrivit anexei nr. I la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar.

Art. 8. — Bugetul Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională se aprobă ca anexă la bugetul de stat și cuprinde sumele care se alocă anual din acesta pentru constituirea Fondului național de dezvoltare regională, potrivit art. 13 alin. (3) din Legea nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România.

Art. 9. — (1) Structura organizatorică a Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) În structura organizatorică a Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională pot funcționa direcții generale, direcții, servicii și birouri.

(3) Structura organizatorică, circuitul documentelor, atribuțiile și sarcinile personalului din aparatul Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională se stabilesc prin ordin al președintelui.

Art. 10. — (1) Numărul maxim de posturi pentru Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională este de 200, exclusiv președintele, cei 2 vicepreședinți și posturile aferente cabinetelor acestora.

(2) Personalul de execuție și cel de conducere este salariat potrivit anexei nr. I la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000.

Art. 11. — Mijloacele fixe și obiectele de inventar din dotarea Agenției Române de Dezvoltare și a Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii se transmit pe bază de protocol de predare-preluare Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională, în termen de maximum 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 12. — Ministerele și celelalte autorități ale administrației publice centrale, precum și societățile comerciale la care statul a fost sau este acționar ori asociat au obligația să pună la dispoziție Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională informațiile pe care aceasta le solicită, în scopul urmăririi și evaluării îndeplinirii obiectivelor politicii naționale de dezvoltare regională, precum și al elaborării, actualizării și monitorizării Planului național de dezvoltare regională.

Art. 13. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 977/1998 privind organizarea și funcționarea Agenției Române de Dezvoltare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 31 decembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 975/1998 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 31 decembrie 1998, cu modificările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 978/1998 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Dezvoltare Regională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 31 decembrie 1998, și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
președintele Consiliului de Coordonare
Economico-Financiară,

Mircea Ciumara

Președintele Agenției Naționale
pentru Dezvoltare Regională,

Liviu Marcu

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

Ministrul funcției publice,

Vlad Roșca

Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,

Nicolae Noica

Ministrul muncii și protecției sociale,
Smaranda Dobrescu

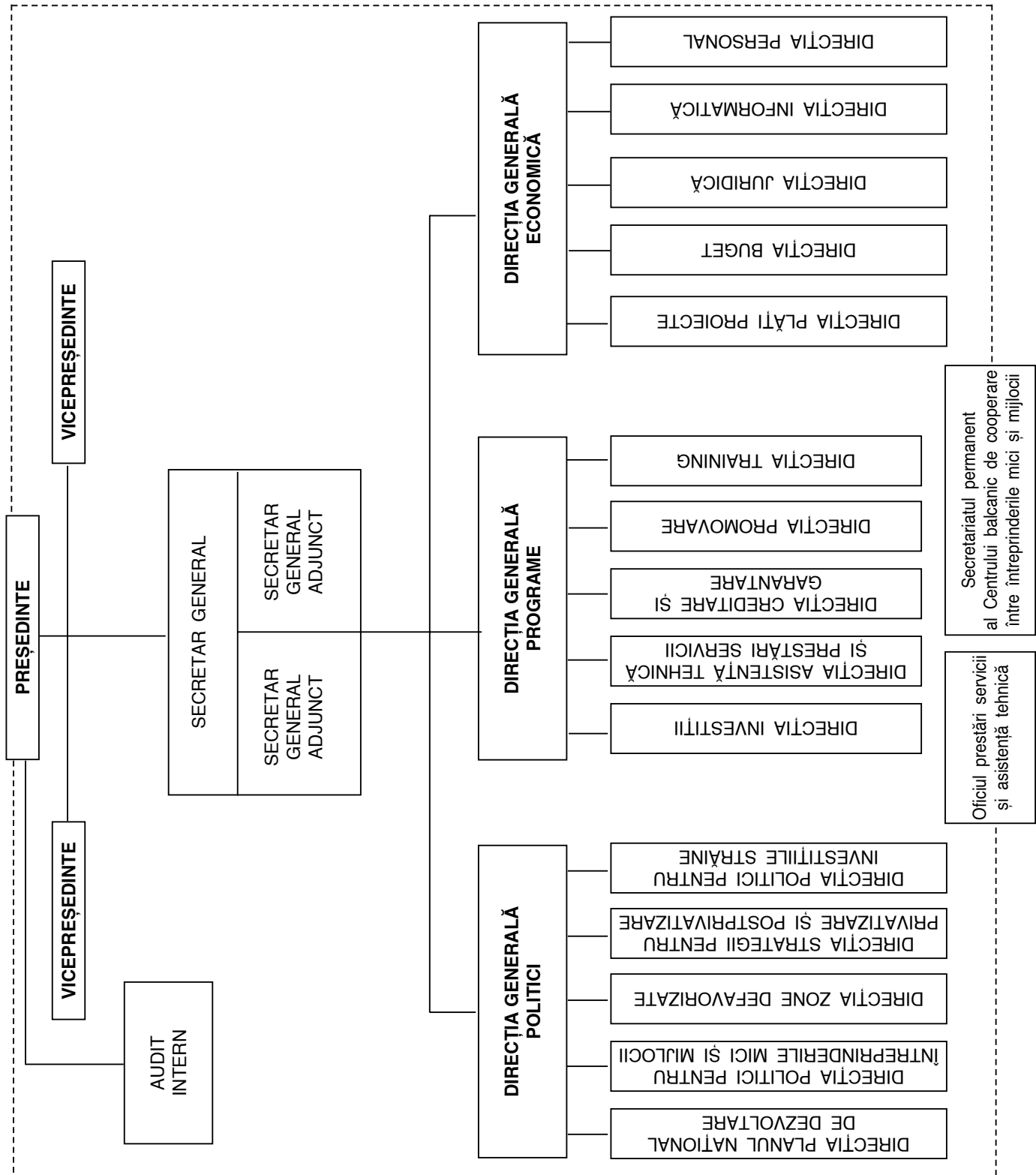

București, 11 mai 2000.
Nr. 382.

ANEXĂ

Numărul maxim de posturi = 200, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetelor acestora

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 251111–12.11/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 509427282 Trezoreria sector 5, București.

Adresa pentru publicitate: Serviciul Relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@px.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

CVISION